

МОТИВИ КЪМ ПРИСЪДА № 22/26.09.2023 г. ПО НОХД № 169/2023 г. НА РАЙОНЕН СЪД Р.

От Районна прокуратура С.З., Териториално отделение Р. е внесен обвинителен акт срещу П.Г.В роден на xxxxxx2г. в гр.Р., с постоянен адрес гр.Р. ул. „Ц.К” №10, български гражданин, с основно образование, безработен, неженен, осъждан, ЕГН *****, за това, че на 07.12.2022г. в гр.Р., при условията на продължавано престъпление около 20,50 часа запалил административна сграда към обект ресторант „Т.ч.“ на стойност 10284,43 лева, собственост на „Д.е“ ЕООД гр.С.З., и около 21.00 часа запалил лек автомобил „Ф.т“ с рег.№ СТ xxxxС на стойност 4 609,33 лева, собственост на И.Е.И, като общата стойност на запалените вещи е 14 893,76 лева, - престъпление палеж – престъпление по чл.330, ал.1, във вр. чл.26, ал.1 от НК.

Предявен е за съвместно разглеждане в наказателния процес граждански иск от пострадалия Й.Е.И от гр.Р., ЕГН ***** в размер на 4 609,33лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 07.12.2022г. до окончателното ѝ изплащане. Съдът е конституирал същия като граждански ищец и частен обвинител по делото.

В съдебно заседание представителят на прокуратурата поддържа изцяло така повдигнатото обвинение срещу подсъдимия. Излага съображения, че по категоричен начин е установено, че подсъдимият е извършил вмененото му деяние. С оглед диференцираната процедура по гл. 27 НПК посочва, че фактите, изложени в обвинителния акт, се подкрепят от доказателствената съвкупност. Досежно наказанието пледира да бъде определено в размер на пет години лишаване от свобода, което впоследствие да бъде редуцирано съгласно чл. 58а НК, а неговото изпълнение да не бъде отложено по чл. 6б, ал.1 НК. Според представителя на държавното обвинение следва да се приспадне времето през което подсъдимият е бил задържан по реда на НПК с мярка за неотклонение „задържане под стража”.

Адв. Д., служебен защитник на подсъдимия П.Г., моли при постановяване на присъдата да се вземе предвид направените пълни самопризнания от подзащитният му и наказанието бъде наложено при превес на смекчаващи и отегчаващи обстоятелства. Счита, че гражданския иск е основателен и доказан и по основание и по размер и следва да бъде уважен.

Подсъдимият П.Г. В. поддържа казаното от своя защитник. В предоставената му последна дума моли за по-ниско наказание.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Подсъдимият П.Г.В роден на xxxxxx2г. в гр. Р., с постоянен адрес гр. Р. ул. „Ц.К” №10, български гражданин, с основно образование, безработен,

неженен, осъждан, ЕГН *****.

Подсъдимия П.Г. В. е осъждан както следва:

1. НОХД № 228/2020, Споразумение № 260005/19.10.2020г на Районен съд Р., в сила от 19.10.2020г., е признат за виновен, за което и на основание, чл.197, т.3, вр. чл.195, ал.1, т.3, вр. чл.194, ал.1 от НК, вр. чл.26, ал.1 от НК и чл.55, ал.1, т.2, б. „б” от НК е осъден на ПРОБАЦИЯ мярка за контрол и въздействие без лишаване от свобода по чл.42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК, във вр. чл.42а, ал.1 от НК със следните пробационни мерки:

- „Задължителна регистрация по настоящ адрес” с периодичност два пъти седмично за срок от ДЕСЕТ МЕСЕЦА;

- „Задължителни периодични срещи с пробационен служител” за срок от ДЕСЕТ МЕСЕЦА.

2. НОХД № 330/2020, Споразумение № 260001/22.10.2020г., на Окръжен съд С.З., в сила от 22.10.2020г., е признат за виновен за извършено деяние на 21.02.2020г., за което и на основание чл.249, ал.1, предл.1, във вр. чл.26, ал.1, вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК, във вр. чл.55, ал.1, т.2, буква „б” и ал.3 от НК, във връзка с чл.42а, ал.2, т.1 и т.2, връзка с чл.42б, ал.1 и ал.2 от НК му е наложено наказание ПРОБАЦИЯ със следните пробационни мерки:

- „Задължителна регистрация по настоящ адрес” за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА с периодичност два пъти седмично и

- „Задължителни периодични срещи с пробационен служител” за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА.

Съгласно Определение № 260149 от 18.02.2021г. по ЧНД №2353/2020г. по описа на Окръжен съд - С.З., влязло в законна сила на 06.03.2021г. и на основание чл.306, ал.1, т.1 НПК и на основание чл.25, ал.1, вр. чл.23, ал.1 НК ГРУПИРА наказанията пробация, наложени на осъдения със следните актове по НОХД № 228/2020г. по описа на Радневски районен съд и по НОХД № 330/2020г. по описа на Старозагорски окръжен съд, като ОПРЕДЕЛЯ едно ОБЩО наказание Пробация за срок от ДЕСЕТ МЕСЕЦА със следните пробационни мерки:

- „Задължителна регистрация по настоящ адрес” с периодичност ДВА пъти седмично и

- „Задължителни периодични срещи” с пробационен служител.

На основание чл.25, ал.2 НК ПРИСПАДА изтърпяната до момента част от това наказание./11.03.2021г./

3. НОХД № 266/2020, Споразумение № 260005/23.03.2021г на Районен съд Р., в сила от 23.03.2021г., е признат за виновен за деяние извършено на 13.07.2020г. в гр.Р., за което и на основание чл.216, ал.4, вр. ал.1 от НК, във вр. с чл.55, ал.1, т.2 б. „б” от НК е осъден на ПРОБАЦИЯ - мярка за контрол и въздействие без лишаване от свобода по чл.42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК, във вр. чл.42а, ал.1 от НК със следните пробационни мерки:

- „Задължителна регистрация по настоящ адрес” с периодичност два пъти седмично за срок от 6/ШЕСТ/МЕСЕЦА;

- „Задължителни срещи с пробационен служител” за срок от 6/ШЕСТ/МЕСЕЦА.

На основание чл.59, ал.2 и ал.1, т.1 от НК е приспаднато времето, през което подсъдимия е бил задържан на основание чл.66, ал.1 от НПК от 19.02.2021г. до влизане в сила на определението на съда за одобряване на настоящото споразумение.

Съгласно Определение № 260061/13.04.2021г. по ЧНД № 91/2021г. на Районен съд - Р., влязло в законна сила на 29.04.2021г. и на основание чл.306, ал.1, т.1 от НПК, съдът е

наложил на основание чл.25, ал.1 от НК, вр. чл.23, ал.1 от НК на осъдения едно ОБЩО най - тежко наказание ПРОБАЦИЯ - мярка за контрол и въздействие без лишаване от свобода по чл.42а, ал.2, т.1 и т.2, вр. чл.42а, ал.1 от НК:

- „Задължителна регистрация по настоящ адрес” за срок от ДЕСЕТ МЕСЕЦА с периодичност ДВА пъти седмично

- „Задължителни периодични срещи с пробационен служител” за срок от ДЕСЕТ МЕСЕЦА, по НОХД №228/2020г. и НОХД № 266/2020г., и двете по описа на РС - Р. и по НОХД № 330/2020г. по описа на ОС - Стара Загора.

ПРИСПАДА на основание чл.25, ал.2 от НК изтърпяната част от наказанието ПРОБАЦИЯ, наложени по делата, предмет на групирането до момента на влизане на настоящото определение в сила.

ПРИСПАДА на основание чл.59, ал.2 и ал.1, т.1 от НК времето, през което осъдения е бил задържан на основание чл.66, ал.1 от НПК, от 19.02.2021г. до 23.03.2021г. по НОХД № 266/2020г. по описа на РС Р../29.04.2021 г./

Съгласно писмо с №Р 00172/2021/02.07.2021г. на Районна Прокуратура гр.С.З., ТО Р., че в периода от 19.10.2020г. до 20.06.2021г. в Районна служба „Изпълнение на наказанията” гр.С.З. - ПС звено гр.Р. при ОС„ИН” гр.Пловдив е изтърпяно наложеното с Определение № 260061 от 13.04.2021г. по ЧНД № 91/2021г. на Районен съд - Р., общо наказание „Пробация” по НОХД № 228/20г., НОХД № 266/2020г. и двете по описа на Районен съд Р. и НОХД № 330/2020г. по описа на Районен съд - С.З../05.07.2021г./

4.НОХД № 224/2020, с присъда № 3/25.01.2022г., на Районен съд Р., в сила от 10.02.2022г., е признат за виновен за извършено деяние на 14/15.05.2021г. за което и на основание чл.195, ал.1, т.7, във вр. чл.194, ал.1, във вр. чл.28, ал.1, вр.чл.373, ал.2, във вр. чл.372, ал.4 от НПК и чл.58 а от НК му е наложено наказание осем месеца лишаване от свобода, като на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНС наказанието лишаване от свобода да се изтърпи при първоначален „общ” режим.

На основание чл.59, ал.2 и ал.1, т.1 от НК ПРИСПАДА времето, през което осъдения е бил задържан на основание чл.66, ал.1 от НПК, от 15.10.2021г. до 08.11.2021г. и от 06.12.2021г. до влизане на присъдата в законна сила.

5. НОХД № 6/2022, с присъда № 5/02.02.2022г., на Районен съд Р., в сила от 18.02.2022г., е признат за виновен за извършено деяние на 21/22.08.2021г. за което и на основание чл.195, ал.1, т.3 и т.7, във вр. чл.194, ал.1, във вр. чл.28, ал.1, вр.чл.373, ал.2, във вр. чл.372, ал.4 от НПК и чл.58 а ал.1 от НК му е наложено наказание десет месеца лишаване от свобода, като на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНС наказанието лишаване от свобода да се изтърпи при първоначален „общ” режим.

С определение № 28/15.03.2022г. по ЧНД № 37/2022г. на Районен съд - Р., влязло в законна сила на 31.03.2022г. и на основание чл.306, ал.1, т.1 от НПК, съдът е наложил на основание чл.25, ал.1 от НК, вр. чл.23, ал.1 от НК на осъдения едно ОБЩО най - тежко наказание по НОХ № 224/2021г. и по НОХ № 6/2022г. двете по описа на РС Р., а именно десет месеца лишаване от свобода. На основание чл.24 от НК увеличава така определеното общо наказание от десет месеца лишаване от свобода с два месеца лишаване от свобода, като общото наказание е в размер на 12 месеца лишаване от свобода.

На основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС определя така наложеното общо наказание от 12 месеца лишаване от свобода да се изтърпи при първоначален „общ” режим.

ПРИСПАДА на основание чл.59, ал.2 и ал.1, т.1 от НК времето, през което осъдения е бил задържан на основание чл.66, ал.1 от НПК, от 15.10.2021г. до 08.11.2021г. и от 06.12.2021г. до 10.02.2022г.

На основание чл.25, ал. 1 и ал.2 от НК приспада изтърпяната част от наказанието лишаване от свобода по НОХ № 224/2021г. по описа на РС Р..

6. НОХД № 322/2022, с присъда № 10/28.02.2022г., на Районен съд Р., в сила от 16.03.2022г., е признат за виновен за извършено деяние на 19.06.2021г. за което и на основание чл.195, ал.1, т.3 и т.7, във вр. чл.194, ал.1, във вр. чл.28, ал.1, вр.чл.373, ал.2, във вр. чл.372, ал.4 от НПК и чл.58 а ал.1 и чл.54 от НК му е наложено наказание една година лишаване от свобода, като на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНС наказанието лишаване от свобода да се изтърпи при първоначален „общ” режим.

С определение № 36/11.04.2022г. по ЧНД № 57/2022г. на Районен съд - Р., влязло в законна сила на 27.04.2022г. и на основание чл.306, ал.1, т.1 от НПК, съдът е наложил на основание чл.25, ал.1 от НК, вр. чл.23, ал.1 от НК на осъдения едно ОБЩО наказание, както следва:

С присъда по НОХ № 224/2021г. по описа на РС Р.

С присъда по НОХ № 6/2022г. по описа на РС Р.

С присъда по НОХ № 322/2021г. по описа на РС Р.,

а именно една година лишаване от свобода при първоначален „общ” режим.

На основание чл.25, ал.2 от НК приспада времето през което Велев е бил задържан, а именно от 15.10.2021г. до 08.11.2021г. и от 06.12.2021г. до 10.02.2022г., както и изтърпяното до момента наказание лишаване от свобода по присъдите предмет на групиране до влизане в сила на настоящото определение, считано от 11.04.2022г.

С писмо ЗД № 406/2021г. /07.10.2022г. на Затвора С.З. на 07.10.2022г. е освободен П.Г.В изтърпял наказание в размер на една година лишаване от свобода, наложено по НОХ № 224/2021г., НОХ № 6/2022г., НОХ № 322/2021г. на РС Р. с помощта на 1м.бд. работа в негова полза.

По писмо № Р 00136/2022г. от 12.10.2022г. на РП С.З., ТО Р. от 06.12.2021г. до 07.10.2022г. е изтърпяно наложеното с определение № 36/11.04.2022г. по ЧНД № 57/2022г. на РС Р. общо наказание по НОХ № 224/2021г., НОХ № 6/2022г. и по НОХ № 322/2021г. и трите по описа на РС Р. в размер на една година лишаване от свобода с помощта на 1 мес. и 6 дни работа в негова полза и зачетен предварителен арест от 15.10.2021г. до 08.11.2021г.

7. НОХД № 3/2023, със споразумение № 12/21.03.2022г., на Районен съд Р., в сила от 21.03.2022г., е признат за виновен за извършено деяние на 19.06.2021г., за което и на основание чл.196, ал.1, т.2, във вр. чл.195, ал.1, т. 3 и т.4, във вр. чл.194, ал.1, във вр. чл.18, ал.1, във вр. чл.29 ал.1 б. „а” от НК, във вр. чл.55, ал.1, т.1 от НК му е наложено наказание една година лишаване от свобода, като на основание чл.57, ал.1, т.2 б. „б” от ЗИНС наказанието лишаване от свобода да се изтърпи при първоначален „строг” режим.

На основание чл.59, ал.2 и ал.1, т.1 от НК приспада времето през което подсъдимия Велев е бил задържан на основание чл.66, ал.1 от НПК от 15.02.2023г. до влизане в сила на споразумението - 21.03.2023г.

На 07.12.2022г. около 19.30 часа подсъдимия П.Г. В. излязъл от дома си в гр.Р. ул. „Ц.К“ №10, посетил аптека „Марешки“ и тръгнал обратно към дома си. Пътюм си закупил си четири кенчета бира, които изпил, докато вървял по улиците в града и изпусил цигара с марихуана. Прибрал се в дома си, но около 20.00 часа решил да си купи още бира. Отишъл до магазин „Г.“, откъдето си купил бира, след това седнал на беседка, намираща се наблизо. Изпил бирата и изпусил още една цигара марихуана. На път към дома си

минал покрай обект - ресторант „Т.ч.“, който към момента е нефункциониращ. Обектът е собственост на „Д.е“ ЕООД гр.С.З. с управител Н.Т.Н и в него освен сградата на ресторанта има изградена и друга сграда, ползвана като административна част. Минавайки покрай административната сграда подсъдимия В. видял, че близо до входната дървена врата има натрупани отпадъци, между които и автомобилни гуми. Той поставил парче автомобилна гума непосредствено до входната врата и с ветроупорната запалка, която носел в себе си, запалил гумата. Когато видял, че гумата се е разгоряла добре, си тръгнал. Междувременно огънят от запалената гума обхванал входната врата и я унищожил напълно, а стените по фасадата на сградата и терасата, разположена над врата били опушени от дима. Видно от изготвените експертизи, стойността на запалената сграда е 10284,43 лева, а причинените по нея щети в резултат на запалването възлизат на 2199,33 лева.

Подсъдимият продължил към дома си, минавайки по улица „Р.“. Там видял паркиран лек автомобил „Ф.т“ с рег.№ СТ ххххС. Автомобилът е собственост на св.И.Е.И, който го бил паркирал зад къщата си, която е на административен адрес ул. „Л.“ №2. Подсъдимият решил да запали автомобила и с ветроупорната си запалка започнал да нагрива предната му броня, която е пластмасова. Нагривал пластмасата докато тя се възпламенила, след което си тръгнал. В резултат на запалването на бронята и разрастването на огъня изгоряла предната част на автомобила. Видно от изготвените експертизи, пазарната стойност на посочения лек автомобил е 4609,33 лева, а за възстановяването му с цел ползване по предназначение е необходима сумата 15 805,86 лева, т.е. щетите по автомобила са тотални.

Общата стойност на запалените от П.Г. В. вещи е 14893.76 лева. Съгласно Решение № 273 от 02.07.2012 г. на ВКС, I н.о. по н.д. № 691/2012 г. понятието „значителна стойност“ по смисъла на чл.330, ал.1 от НК кореспондира с понятието „значителни вреди“ по смисъла на чл.343, ал.1, б. „а“ от НК, за които е определен критерий за оценка като 14 минимални работни заплати за страната към момента на извършване на изпълнителното деяние. Към 07.12.2022г. минималната работна заплата в РБългария е била 710,00 лева, т.е. стойността на запалените от В. вещи е „значителна“, тъй като надвишава размера на 14 минимално работни заплати.

Тъй като двете отделни деяния на В., изразяващи се в запалване на административната сграда и запалване на лекия автомобил, осъществяват поотделно състав на едно и също престъпление, извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща фактическа обстановка и при еднородност на вината, като последващото се явява от обективна и субективна страна продължение на предшестващото, се касае за продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал.1 от НК.

От гореизложеното е видно, че с деянието си подсъдимия П.Г. В. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на престъпление по [чл.330, ал.1](#), във вр. [чл.26, ал.1 от НК](#) - на 07.12.2022г. в гр.Р.

при условията на продължавано престъпление около 20,50 часа запалил административна сграда към обект ресторант „Т.ч.“ на стойност 10 284,43 лева, собственост на „Д.е“ ЕООД гр.С.З., и около 21.00 часа запалил лек автомобил „Ф.т“ с рег.№ СТ ххххС стойност на 4609,33 лева, собственост на И.Е.И, като общата стойност на запалените вещи е 14 893.76 лева.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Така изяснената фактическа обстановка съдът приема за несъмнено установена въз основа на следните доказателства, инкорпорирани в процеса посредством направените от подсъдимия В. самопризнания както по реда на чл.371, т.2 от НПК, така и в хода на ДП, обективирани в протоколите за разпит на обвиняемия и чрез подкрепящите го доказателства, събрани в хода на досъдебното производство чрез показания на свидетелите, както и от приобщените по надлежния ред писмени доказателства и веществени доказателства.

По делото са приобщени съдебни експертизи – съдебно – пожаротехническа експертиза, съдебно - физикохимическа експертиза, съдебно – оценителна експертиза, съдебно - техническа експертиза.

Констатация за съдебното минало на подсъдимия В. съдът направи въз основа на приложената и приета по делото като писмено доказателство справка съдимост.

Съдът кредитира показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели по делото, тъй като същите са безпротиворечиви, относими към предмета на делото и взаимно се допълват. Дава вяра и на обясненията на подсъдимия, които установяват авторството на вмененото на подсъдимия деяния. Приобщените експертизи са компетентно изготвени, с необходимите знания и умения, поради което също следва да бъдат кредитирани. Доказателствената съвкупност се подкрепя и от приобщените по надлежния ред писмени доказателства и веществени доказателства, които в цялост установяват по безспорен начин описаната по-горе фактическа обстановка.

На основание чл. 373, ал. 3 от НПК съдът прецени събраните в хода на досъдебното производство доказателства, както и направеното самопризнание, като не констатира противоречия, несъответствия и непоследователност. Самопризнанията на подсъдимия В. се подкрепят от гореизброените доказателства, с оглед на което съдът прие за безспорно установено извършването на инкриминираното деяние, както и авторството на привлеченото към наказателна отговорност лице.

С оглед безпротиворечивостта на доказателствения материал по-подробното му обсъждане се явява ненужно – арг. от чл. 305, ал. 3, изр. 2 от НПК, в която връзка е и разпоредбата на чл.373, ал.3 от НПК, съгласно която съдът в мотивите на присъдата се позовава на направеното самопризнание и на доказателствата, събрани в досъдебното производство, които го подкрепят.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

В хода на наказателното производство се установи по безсъмнен и категоричен начин, че подсъдимият П.Г. В. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.330, ал.1, във вр. чл.26 ал.1 от НК.

Престъплението по [чл. 330, ал. 1 от НК](#) е резултатно – на реално увреждане. Разпоредбата от специалната част на НК, с която е криминализирано деянието, за което подсъдимият е привлечен към наказателна отговорност, систематически се намира в Глава единадесета, озаглавена „Общопасни престъпления”, Раздел първи „Престъпления, извършени по общопасен начин или с общопасни средства” и има предвид дейност, която според основния състав по [чл. 330, ал. 1 от НК](#), визиращ умишления палеж, се изразява в запалване на предмета на престъплението. Това означава възпламенителна реакция, с която и престъпният резултат бива осъществен, когато предметът започне да гори със собствен огън, а изискването е предметът да бъде със значителна стойност. Престъплението по [чл. 330 НК](#) е общопасно, защото както другите, предвидени в същата глава престъпни състави може да увреди, или най-малкото да застраши, т. е. да постави в опасност лични и имуществени интереси на неопределен брой лица, а при умишления палеж, няма изискване да са настъпили значителни вреди, а само запаленият предмет да е със значителна стойност.

Подсъдимия П.Г. В. е годен субект на наказателна отговорност, тъй като притежава в пълен обем психическа годност да разбира свойството и значението на действията си и да ръководи постъпките си.

От субективна страна подсъдимият е действал умишлено, при форма на вината пряк умисъл, като е съзнавал общественоопасния характер на деянието - в интелектуален аспект е имал формирана в съзнанието представа за това, че запалването на чуждо имущество на значителна стойност е запретиено от закона, както и че осъществяването на подобно поведение е наказуемо деяние, предвиждал е настъпването на общественоопасните последици - съзнавал е, че с извършването на действията си, ще причини вредоносния резултат, а от волева страна е искал настъпването на общественоопасните последици, които се изразяват в запалването на сградите. В представите на подсъдимия е било формирано и знанието за стойността на запаленото и по-конкретно това, че сградите са на значителна стойност, както и че с оглед конкретните особености на деянието то е годно да причини значителни вреди и да засегне и съседни имоти.

По изложените съображения подсъдимият П.Г. В. съгласно чл.303, ал.2 от НПК беше признат за виновен за извършеното от него престъпление съответно по чл.330, ал.1 , във вр. чл.26, ал.1 от НК.

ПО НАКАЗАНИЕТО:

Производството по делото се разви по реда на [глава 27 от НПК](#), в

хипотезата на [чл. 371, т. 2 от НПК](#), поради което, на основание [чл. 373, ал. 2 от НПК](#) съдът определи наказание при условията на [чл. 58а от НК](#). Съгласно последната разпоредба, съдът определя наказанието лишаване от свобода като се ръководи от разпоредбите за индивидуализация на наказанието, визирани в Общата част на НК и намалява така определеното наказание с една трета. Наказанието на подсъдимия следва да се определи при условията на чл. 54, тъй като не са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства за прилагане на [чл. 55 НК](#). Извършен е палеж в населено място, през нощта, когато рискът за разпространение на огъня върху съседни имоти и от настъпване на вреди е завишен. Всичко това изключва приложението на [чл. 55 НК](#) в конкретния случай.

За престъплението по [чл. 330, ал. 1 от НК](#) се предвижда наказание от една до осем години лишаване от свобода. При индивидуализацията на наказанието съдът взе предвид преобладаващите отегчаващи отговорността обстоятелства – многобройните му осъждания, високата стойност на запаленото имущество, а като смекчаващи отговорността обстоятелства – оказаното съдействие на органите на досъдебното производство, изразеното искрено съжаление и критичност към постъпката си.

Съдът намира, че направеното в хода на съдебното следствие признание на обстоятелствата, изложени в обвинителния акт, не следва да бъде отчитано отново като смекчаващо отговорността обстоятелство, доколкото вече е отчетено от законодателя с разпоредбата на [чл. 58а от НК](#), съгласно която в тази хипотеза наказанието се намалява с 1/3. Съгласно т. 7 от ТР № 1/06.04.2009 г. по т. д. № 1/2008 г. на ОСНК на ВКС, при определяне на наказанието съгласно правилата на [чл. 373, ал. 2 от НПК](#), признанието по [чл. 371, т. 2 НПК](#) не следва да се третира като допълнително смекчаващо отговорността обстоятелство, освен ако съставлява елемент от цялостно, обективно проявено при досъдебното разследване процесуално поведение, спомогнало за своевременното разкриване на престъплението и негови извършители.

Предвид на изложеното, съдът намери, че в процесния случай справедливо наказание се явява наказание от три години и шест месеца лишаване от свобода. На основание [чл. 58а от НК](#), съдът намали така определеното наказание с 1/3 и наложи на подсъдимия наказание от две години и четири месеца лишаване от свобода.

Съгласно нормата на чл. 58а, ал. 1 от НК, при постановяване на осъдителна присъда в случаите по чл. 373, ал. 2 от НПК, съдът определя наказанието „Лишаване от свобода“, като се ръководи от разпоредбите на Общата част на НК и намалява така определеното наказание с 1/3 /една трета/. В конкретния случай производството пред първоинстанционния съд се разви именно по реда на чл. 372, ал. 4, във вр. с чл. 371, т. 2 от НПК като подсъдимият В. призна изцяло фактите, посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като доколкото същите се подкрепят еднозначно от

останалите доказателства по делото, съдът с нарочно определение постанови, че няма да събира други доказателства, а ще се ползва от събраните в рамките на досъдебното производство. В такъв случай съдът е задължен да приложи разпоредбата на чл.58а, ал.1 от НК. На следващо място обаче нормата на чл.58а, ал.4 от НК изисква в случаите, когато едновременно са налице условията по ал.1 и условията на чл.55 от НК, съдът да прилага само чл.55 от НК, ако е по-благоприятен за дееца /така Тълкувателно решение № 2/19.06.2015 г. по тълкувателно дело № 2/2015 г. на ОСНК на ВКС/. Съдът намира, че в настоящия случай не са налични многобройни смекчаващи обстоятелства спрямо подсъдимия В., поради което определи наказанието му при условията на чл.58а, ал.1 от НК.

Като анализира индивидуализиращите отговорността обстоятелства, предвид относителната тежест на всяко едно и в тяхната съвкупност съдът прие, че наказанието на този подсъдим следва да бъде определено при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 2 /две/ години и 4/четири/ месеца съобразно ал.1 на чл.58а от НК. Съдът счита, че не са налице предпоставките на чл.66, ал.1 от НК и на основание чл.57, ал.1, т.2 б. „б“ от ЗИНС постанови подсъдимия В. да изтърпи наказанието при първоначален „строг“ режим.

Така определеното на подсъдимия В. наказание ще окаже нужния възпитателно-поправителен и възпиращ ефект не само върху личността му, но и върху другите членове на обществото, в каквато насока е и основния смисъл на генералната и специална превенция по чл.36 от НК, а същият ще бъде подготвен и за общественополезен труд, в който смисъл е и целта по чл. 60 НК.

Съдът намира, че предявения от И.Е.И граждански иск против подсъдимият П.Г. В. за сумата от 4 609,33 /четири хиляди шестстотин и девет лв. и 33ст. / лева, представляващи стойността на нанесените и невъзстановени имуществени вреди в резултат на престъплението е основателен и доказан, тъй като от деянието за което подсъдимият е признат за виновен са причинени имуществени вреди в претендирувания размер и същите не са възстановени и подлежат на обезщетяване на основание чл. 45 от ЗЗД, поради което съдът осъди подсъдимия В. да заплати на гражданския ищец И.Е.И с постоянен адрес гр.Р., ул. „Е.” № 10, вх.А, ет.5, ап.14 и адрес за призоваване гр.Р., ул. „Л.” № 2, ЕГН ***** сумата от 4 609,33лв. / четири хиляди шестстотин и девет лева тридесет и три стотинки/ за причинените имуществени вреди, представляващи нанесената щета по лек автомобил „Ф.т” с рег. № СТ ххххС, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 07.12.2022г., до окончателното му изплащане в резултат на престъплението по чл.330, ал.1, във вр.чл.26, ал.1 от НК, както и сумата от 400 /четиристотин/ лв., представляваща размера на адвокатското възнаграждение.

ПО РАЗНОСКИТЕ И ВЕЩЕСТВЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА:

С оглед изхода на делото и на осн. чл.189 ал.3 от НПК подсъдимият В.

следва да заплати направените в хода на досъдебното разноси в размер на 839,95 /осемстотин тридесет и девет лева деветдесет и пет стотинки/ лв. в полза на Държавата по сметка на ОД на МВР С.З..

Подсъдимия В. следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Р. сумата от 184,37 (сто осемдесет и четири лева и тридесет и седем стотинки) лева представляваща Държавна такса върху уважения граждански иск.

Следва подсъдимият В. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Р. държавна такса в размер на 5 лв. за всеки издаден служебно изпълнителен лист.

На основание чл.53, ал.1 от НК съдът постанови веществените доказателства: отривки от лява и дясна ръка – след анализ, поставени в хартиен плик; червена газова запалка със следи от стопяване в областта на дюзата, поставена в хартиен плик да бъдат унижощени по съответния ред след минаване нуждата от тях, а черна блуза с надпис F50; сиво анцугово долнище с надпис „NIKE“ и зелено яке с етикет „H&M“ след минаване нуждата от тях да се върнат на собственика.

По тези съображения съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: